

عنوان مقاله:

کاربست رشد هوشمند در طراحی بافت فرسوده شهری (نمونه موردی: شهر آباکوا)

محل انتشار:

هفتمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

محمدجواد علی پور - دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی جندی شاپور، دزفول

امیر طیبی - استادیار، دانشگاه صنعتی جندی شاپور، دزفول

حجت شیخی - استادیار، دانشگاه ایلام، ایلام

خلاصه مقاله:

امروزه گسترش و رشد سریع شهرنشینی با پایین آمدن کیفیتهای محیطی همراه شده و سیاستهای شهری و مسایل اقتصادی-اجتماعی و زیست محیطی را دچار مشکلاتی کرده است. رشد هوشمند از مهمترین راهبردهای توسعه از درون است که در سالهای اخیر برای خارج ساختن شهرها از پراکنده رویی و مقابله با الگوهای ناپایدار شهری مطرح گردیده است. رشد هوشمند به عنوان ابزاری برای باززنده سازی محله ها و مراکز شهری، بدون تأثیرات منفی بر روی شرایط اجتماعی یا محیط زیست با ارزش با هدایت توسعه به سمت بهرهبرداری از اراضی بایر و رها شده و اراضی با کاربریهای ناسازگار موجود در مناطق شهری، فشار توسعه بر اراضی روستایی پیرامونی شهرها را کاهش میدهد و این امر یکی از اهداف اصلی رشد هوشمند است. از جمله منافع حاصل از این رویکرد، تجدید حیات واحدهای همسایگی و مراکز شهری و ترغیب جوامع به بهبود زیرساختهای شهری است. پژوهش حاضر با بررسی آباکوا بعنوان شهری با رویکرد هوشمند سعی بر آن دارد تا طراحان و محققان را با نحوه اجرایی ساختن دستورالعملهای رشد هوشمند در توسعه از درون شهر یاری نماید. این پژوهش با استفاده از اسناد موجود و مطالعه کتابخانه ای صورت پذیرفته است. این پژوهش ابتدا با اشاره به تعاریف و مفاهیم مرتبط با رشد هوشمند در قالب مبانی نظری شکل گرفته است. در گام بعد با معرفی نمونه موردی و اصول بکارگرفته شده مراحل اجرایی را تشریح مینماید. نتایج نشان میدهد که از طریق کاربری ترکیبی، طراحی فشرده ساختمان ها با رعایت ویژگی های شهر، حفظ فضای باز و زمین های کشاورزی و نواحی زیست محیطی بحرانی با استفاده از ابزارهای طراحی مختلف همچون درختکاری میتوان شاهد رشد هوشمند در درون شهر باشیم.

کلمات کلیدی:

طراحی شهری، بافت فرسوده، رشد هوشمند، آباکوا.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1180503>

